

**Олег Суслі
Вихристюк Антон**

ФАНФАРОН

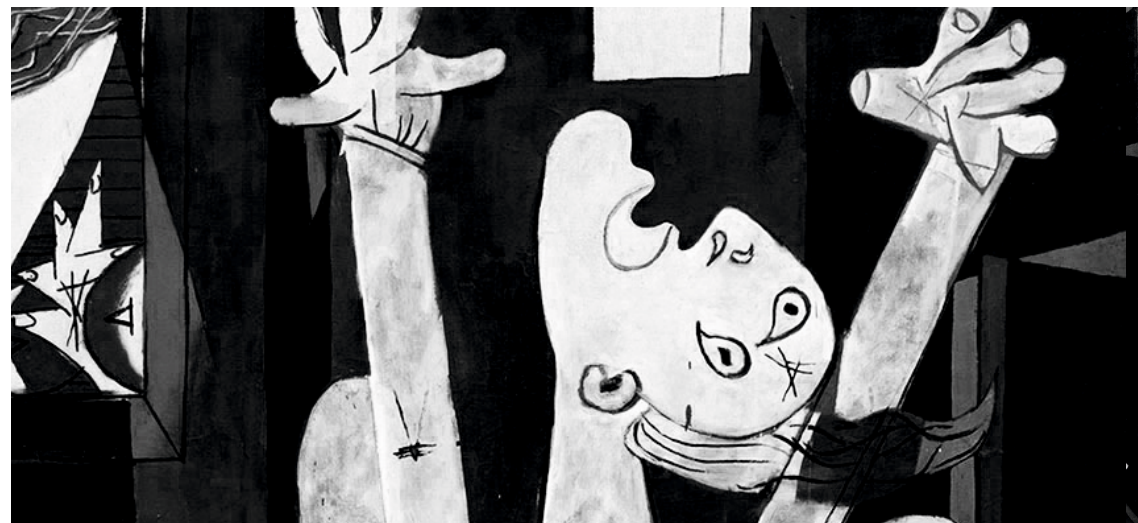

Це був перший/пілотний випуск нашого журналу.
Очікуйте наступний випуск **в кінці листопаду**.
Це творіння виходить на **ентузіазмі і власних
коштах**.

**Допомога проекту
4149 6293 8061 1764**

fanfaronmag@gmail.com — для співпраці:
реклама / автори / художники

м. Ужгород

ЖОВТЕНЬ 2018

01

ПОЧАТОК

Знайди всьому початок — — все зрозумієш.

Це найперший випуск, найперший вираз суб'єктивних історій,
що мають право назватись об'єктивними.

В час, коли кожна істота вважає, що її думка має право існувати,
коли кількість «Я» увійшло в абсолют і зовсім втратило свою
цінність,

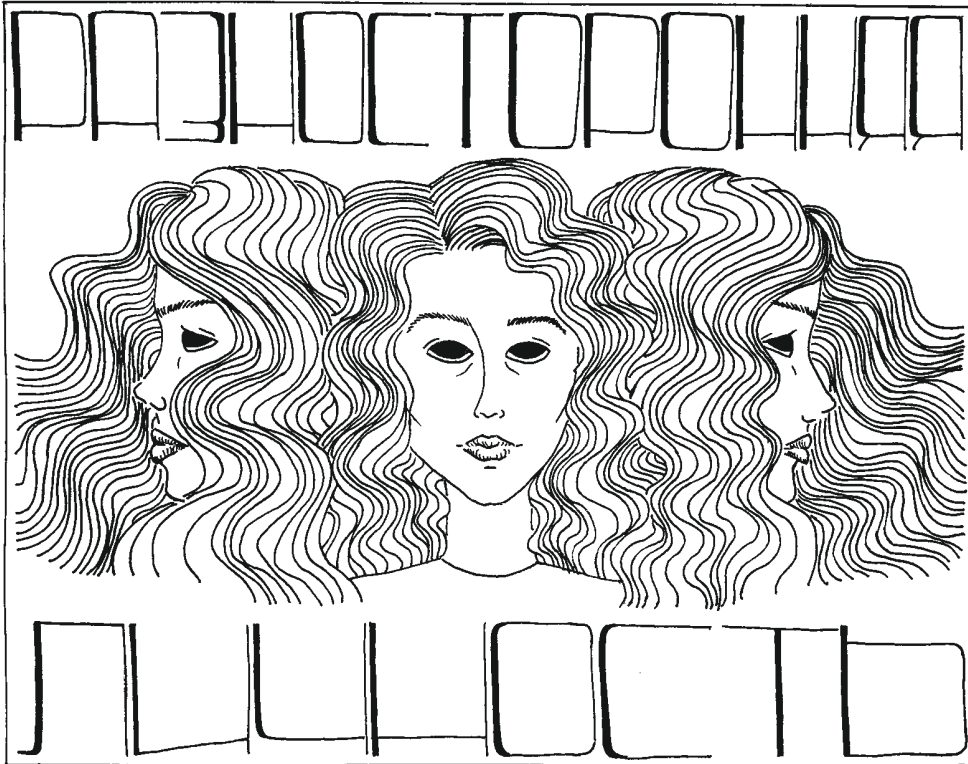
Ми виражаємо свій постмодерніський протест!

Ми аргументуємо свою думку вже обдуманими історіями,
які підтверджує **час**, апелювати якому не вийде ;)
Непересічні знання у формі статей / історій / ілюстрацій /
вражень, на нашу надію, **дадуть Вам мотивацію до
розвитку.**

Інтелект — ось, що відрізняє нас від тварин.

**Тому розвивайся / думай / читай «ФАНФАРОН»,
Ми ж не тварини!**

Instagram icon
SOMNITELNYJ_
ART

«РАЗНОСТОРОННЯЯ ЛИЧНОСТЬ»

ZHENYA BUR

Дивуйтесь!

В своїх працях Арістотель наголошував, що початком будь-якого філософського роздуму є — **акт здивування**. За його словами: людина, що не вміє правильно дивуватись, не те що вченим, а взагалі мислячим суб'єктом ніколи не стане. Але ж, який критерій «правильності» може бути в цьому звичайному, здавалось би, процесі? Відповідь, у вигляді притчі є у вченні конфуціанства.

Одного разу зібралась компанія друзів, вони випивали і говорили про життя. Непомітно для всіх, один заснув. Хлопець не прокидався та через деякий час (в стані трансу) він встав і почав співати, підігруючи собі на цитрі. Потім повернувся на своє місце і продовжив свій сон, а коли прокинувся, то не повірив в те, що розповіли йому друзі про його дії. Адже цей хлопець ніколи не співав і взагалі не вмів грати на музичних інструментах. Через деякий час історія повторилась, а потім ще раз і ще, і ще. Люди дивувались цьому і слава про сплячого музику розлетілась по всім околицям. В той час у ті краї приїхав великий філософ Сима Гун, який одразу відмовився від зустрічі з «феноменом», аргументуючи це так: «Лунатик дивує лише в часи кризи і занепаду. В хороший час така слава не виходить за межі його сім'ї».

Думка конфуціанства зводиться ось до чого: людина, чие здивування викликають лише відхилення від норми, тоді як звичайний хід речей залишає її байдужою — сліпа, їй ніколи не відкриється істина.

ДЕНЬ ВЕЛОСИПЕДУ

19 квітня 1943 року доктор Альберт Гофманн першим з людей прийняв ЛСД. Публікуємо уривок з його книги "ЛСД - моя важка дитина" з описом першого у світі тріпу.

19.04.43 16:20: Прийнято орально 0.5 куб.см. 1/2 промільного розчину тартрату диетиламіду = 0.25 мг тартрату. Розбавлений у, приблизно, 10 куб.см. води. Без смаку.

17:00: Відчувається запаморочення, збентеження, візуальні спотворення, симптоми паралічу, бажання сміятися.

Додаток від 21.04: Поїхав додому на велосипеді. 18:00 - прибіл. 20:00 час найсильнішого впливу. (Див. спеціальну доповідь).

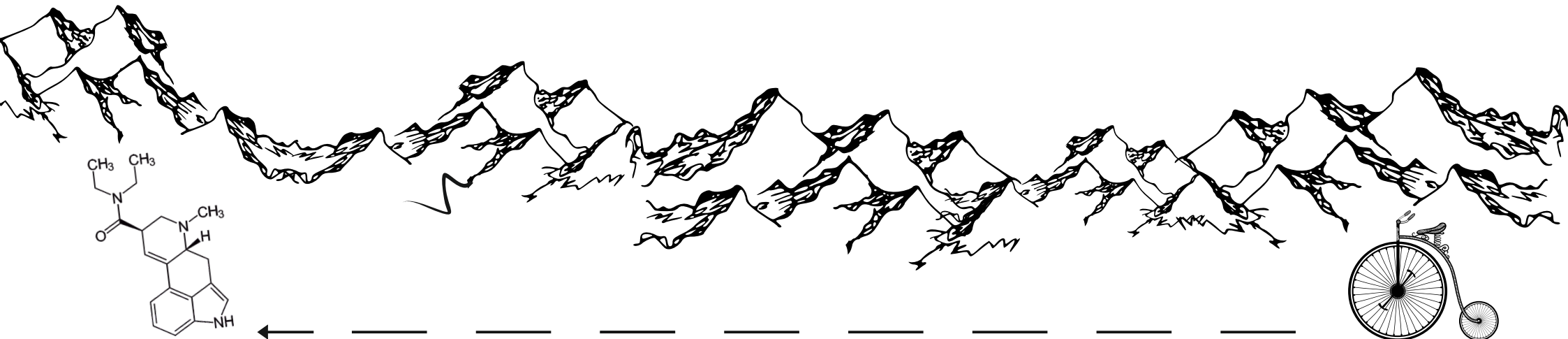
Тут мої записи у лабораторному журналі закінчуються. Я міг писати останні слова лише докладаючи великих зусиль. Я попросив мого лабораторного асистента, котрий був інформований про експеримент, проводити мене додому. Ми рушили на велосипеді, адже автомобілю не було через правила воєнного часу. По дорозі додому, мій стан почав приймати все більш дивні і лячні форми. Все у моєму полі зору мерехтіло і деформувалось, ніби у кривому дзеркалі. У мене також було відчуття, що ми ніяк не можемо рушити з місця. Хоча мій асистент сказав пізніше, що ми їхали дуже швидко.

Не дивлячий на мій стан, у мене виникали короткі періоди ясного і ефективного мишлення - я обрав молоко в якості загальної протиотрути при отруєннях.

Я не міг більше стояти і мені довелось лягти на диван. Навколишній світ тепер викликав у мене жах з більшою силою. Все у кімнаті кружляло, і знайомі речі та предмети мебелі, ніби погрозували мені. Жінка коло двері, яку я ледь впізнав, принесла мені молока - за весь вечір я випив, приблизно, два літра. Це більше не була фрау Р., а скорше зла відьма у розмальованій масці.

Гірше, ніж ці демонічні трансформації навколишнього світу, була зміна того, як я сприймав себе самого, свою внутрішню сутність. Будь-яке зусилля моєї волі, будь-яка спроба припинити розчинення мого "Я", здавались безуспішними. Якийсь демон вселився в мене, заволодів моїм тілом і розумом. Я вскочив і закричав, намагаючись висвободитись від нього, але далі опустився і без сил ліг на диван.

Речовина, з якою я хотів експериментувати, підкорила мене. Це був демон, котрий торжествував над моєю волею. Я боявся зійти з розуму. Я був у іншому світі, у іншому місці, у іншому часі. Я помирав? Було це переходом? Здавалось, що я поза свого тіла спостерігаю за собою. Мій страх ставав все сильнішим, адже я боявся залишити свою роботу, свої хімічні досліди, які стільки для мене значили, незакінченими на половині плідного, багатообіцяючого шляху. Виникла і інша думка, ідея, повна гіркої іронії: якщо я повинен був передчасно покинути цей світ, то це відбудеться через диетиламід лізергінової кислоти, котру я сам і привів у цей світ.

Першопочатковий вплив на людину, її судження та бажання має оточення. Ми контактуємо з різними людьми по життю, але найлегше знаходимо щось спільне з представниками нашого покоління. Чому ж так? На це питання намагається відповісти одна цікава теорія.

Теорія поколінь — теорія, розроблена Вільямом Штраусом та Нілом Хоувом, яка описує цикли поколінь, що повторюються в історії. Автори визначають покоління як сукупність усіх людей, народжених в проміжок часу, що становить приблизно 20 років, або одну фазу життя: дитинство, молодість, середній вік і старість. Покоління можна ідентифікувати, якщо воно відповідає трьом критеріям. По-перше, представники одного покоління розділяють одну історичну епоху: вони стикаються з однаковими ключовими історичними подіями і соціальними віяннями, знаходячись на тих же життєвих фазах. По-друге, вони розділяють певні загальні переконання і моделі поведінки. По-третє, знаючи про досвід і особливості, які вони розділяють зі своїми ровесниками, представники одного покоління також розділятимуть і почуття приналежності до цього покоління.

Штраус і Хоув виявили деяку модель в розвитку поколінь, на яку впливали історичні події, що відносяться безпосередньо до поколінь. Автори назвали цю модель перетвореннями (чи періодами). Вони виділяють чотири основні перетворення, що разом створюють єдиний цикл.

Цикл

Кожен період триває 20-22 року. 4 періоди складають повний цикл, що триває приблизно 80-90 років, який автори називають *saeculum*, що в перекладі з латини означає «довге життя людини» і «природне століття».

Класифікація періодів:

Підйом

Згідно Штраусу і Хоуву, перше перетворення — Підйом. Це пост-кризовий період, коли інститути сильні, а індивідуалізм слабкий. Суспільство впевнене в тому, чого воно хоче досягнути спільно, проте люди, не включені в цей рух, часто страждають від необхідності наслідувати правила, які загальні для усіх.

Пробудження

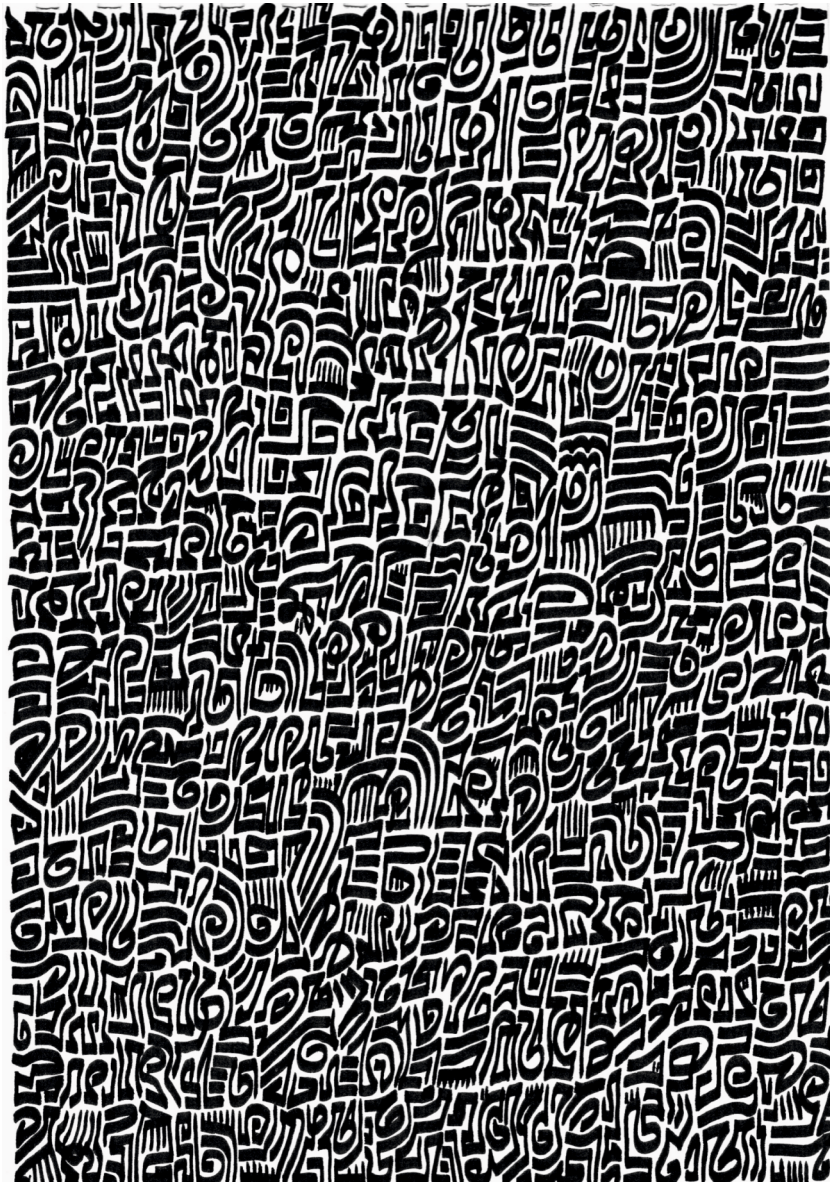
Згідно теорії, друге перетворення — Пробудження. Це період, коли інститути піддаються нападкам в ім'я особистої і духовної автономії. Як тільки суспільство досягає піку свого розвитку, людей несподівано починає стомлювати дисципліна, і вони хочуть повернути собі індивідуальність. Молоді активісти дивляться на період Підйому як на епоху культурної і духовної бідності.

Спад

Згідно Штраусу і Хоуву, третє перетворення — Спад. Настрій цього періоду багато в чому протилежно Підйому: інститути слабкі і позбавлені довіри, тоді як індивідуалізм процвітає. Спади приходять на зміну Пробудженням, ось чому суспільство роз'єднане і хоче насолоджуватися життям.

Криза

На думку дослідників, четверте перетворення — Криза. Це період, коли інституціональні структури зруйновані і створені знову для виживання нації. Цивільна влада опам'ятовується, культура міняє напрям і служить потребам суспільства, і люди поступово починають усвідомлювати себе як членів деякої більшої групи.

Війна за дубове відро

Модена — гібеліни, за імператора.

Болонья — гвельфи, за папу римського.

Одного разу вночі гібеліни, щоб показати свою хоробрість, проникли в Болонью і трохи пограбували її. Видобуток склали у відро, яким набирали воду з міського колодязя, і забрали в Модену. Все вкрадене було приватною власністю, крім казенного відра. Болонья зажадала його повернути, Модена відмовилася.

Така дрібниця призвела до однієї з найбільших битв Середньовіччя і загибелі 2 тисяч осіб.

Суперечку щодо відра гвельфи і гібеліни сприйняли як довгоочікуваний привід для великого бою. Обидві сторони сподівалися рішучою перемогою переломити хід виснажуючого конфлікту.

Вдень 15 листопада 1325 року гібеліни почали битву біля замка Запполіно, останнього укріплення на дорозі до Болоньї. Історики вважають перебільшеними дані хроністів про кількість учасників більшості битв того часу. Але в цьому випадку немає сумнівів — при Запполіно сталася одна з найбільших європейських битв Середньовіччя. За дві години ряди болонських солдатів здригнулися. Ті, хто відступав, заважали стріляти арбалетникам, паніка охоплювала свіжі загони, які підходили. Болонці були розгромлені, а на полі бою залишилися 2 тисячі вбитих. А дубове відро, як цінний трофей, моденці виставили у головній дзвіниці міста. Зараз там зберігається копія, а оригінал перенесли в будівлю мерії.

MICHAELKOOSHA

Михайло Лижечко
Elfish Textures

У 1940 році німецькі війська захопили Париж. В найближчий час до Пабло Пікасо прийшли співробітники Гестапо. На столі художника лежали листівки з репродукцією його знаменитої "Герніки"

— Це зробили ви? — спитав офіцер.

— Ні, — відповів художник, — це зробили ви.

Але бути художником — означає мати унікальний зір. Бачити те, що може бути недоступне іншим людям. Для того, аби люди змогли зрозуміти картину, потрібна була друга світова війна. Коли майже кожен житель Європи побачив на свої очі жах сучасної війни, він подивився на "Герніку" інакше.

Г
Е
Р
Н
І
К
А

Г
Е
Р
Н
І
К
А

"Герніку" спіткала доля багатьох великих шедеврів. Це полотно присвячене знищенню іспанського міста Герніка силами фашистської авіації, спочатку просто не зрозуміли.

Коли картина була представлена на Всесвітній виставці в Парижі, люди не звернули на неї увагу, а критики назвали пропагандиським документом.

Минуло багато років. Пікасо помер, а бомбардування Герніки залишилось в історії. У лютому 2003 року американська делегація в ООН заявила про введення військ в Ірак. Після цього мала відбутись пресс-конференція. Але стався конфуз. На стіні в залі висіла репродукція "Герніки" Пікасо. Люди, що кричать від бою, мертві діти, рвані лінії — все це порухали поганим фоном для заяви про початок війни. Картину закрили синьою шторкою, аби вона не відволікала на себе увагу...

OBO_
BARBERSHOP

obo
barbershop

м. Ужгород,
вул Собранецька 7

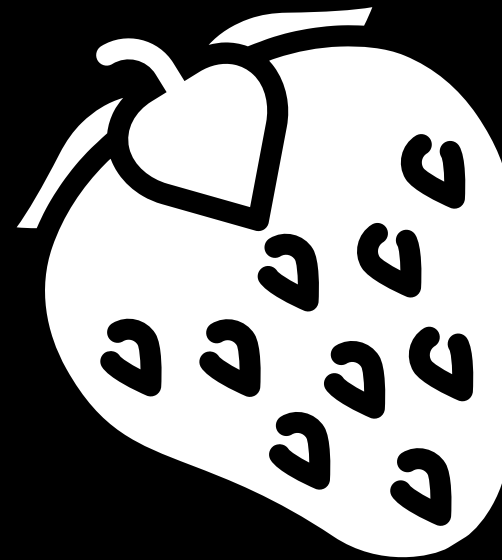

BAR_13_UZH

м. Ужгород,
вул. Корзо 4В

18+

У грудні 1895-го року брати Люм'єр подарували світу кінематограф, а менш ніж через півроку ентузіасти подарували світу перші порнофільми. Стрічку *Le Coucher de la Marée* («Марія відходить до сну»), в якому актриса роздягалась на камеру, у 1896 році зняв Альберт Кірхнер під псевдонімом Лір. Все, що залишилось з семи хвилин німого порнофільму – перші півтори хвилини запису, на яких зображена лише прелюдія. Одночасно з першою еротикою у 1896 році був знятий короткий метр – «Поцілунок», в якому актори Джон Райс та Мей Ірвін цілувались цілих 18 секунд. Його вперше показали в Отаві 21 липня 1896 року, як частину музичної комедії «Вдова Джонса». Тоді критики назвали короткометражку «демонстрацією тваринних бажань, що не може бути у цивілізованої людини». Через більш ніж сто років Бібліотека Конгресу США визнала фільм «культурною пам'яткою» і внесла в Національний реєстр фільмів.

ONITANOK

ONITANOK

Відродження

Мазаччо (справжнє ім'я: Tommaso di ser Giovanni di Mone Cassa) – італійський художник, роботи якого дали початок епосі Відродження у живописі.

Прізвисько художник отримав за свою неухважність і байдужість (з італ. його можна перекласти як «той, що промакується») щодо речей, які лежали за межами мистецтва, котрим Мазаччо, за спогадами товаришів, був одержимим.

Припускають, що вчителем Мазаччо був флорентієць Мазоліно. Великий вплив на юнака мали творчість Джотто і контакти з відомими сучасниками: скульптором Донателло та архітектором Брунеллескі — одним з діячів флорентійського «кватроченто». Очевидно, Брунеллескі допомагав Мазаччо у питаннях зображення перспективи у картинах.

На початку XIV століття живопис ще перебував під впливом середньовічних консервативних канонів. Мазаччо очолив реалістичний напрям у флорентійському мистецтві, найбільш перспективний.

Найперший твір маляра, який зберігся — картина, була написана близько 1420 року для церкви Сант Амброджо, «Мадонна з немовлям і зі Св. Анною» (зберігається у галереї Уффіці, Флоренція). Вже у ній видно ті проблеми (композиція, перспектива і пропорції людського тіла), над якими працюватимуть усі художники епохи Відродження.

Пізніше Мазаччо вступив до цеху медиків і аптекарів (куди приймали і художників), щоб дізнатись більше про анатомію тіла людини.

Вінцем творчості Мазаччо називають розписи каплиці Бранкаччі — частини церкви Санта Марія дель Карміне. Характерні дві фрески: «Чудо з динарієм» (інша назва «Il tributo») і «Вигнання із раю». У «Вигнанні із раю» (205×88 см) митець вирішив гостру проблему правильного передавання будови оголеного людського тіла. Не тільки саме власне зображення Адама і Єви анатомічно правильне, а й видно їх трагічний вираз розпачу на обличчях, пози тіла дуже природні і пластичні, на відміну від традиційних середньовічних статичних (нерухомих) поз. Над їх головами летить янгол з мечем у руці — його зображення ніби летить і насувається на глядача, що створює враження просторовості малюнка. Тіні на зображеннях Мазаччо майстерно пристосував до природного джерела світла у капелі — вікон, розташованих високо праворуч. Це зробило малюнки ще природнішими.

Капела Бранкаччі стала прикладом, справжньою школою мистецтва для багатьох італійських живописців: сюди приходили і Леонардо да Вінчі, і Боттічеллі, і Рафаель, щоб на власні очі побачити праці піонера ренесансу на італійських землях.

Леонардо да Вінчі писав: «...флорентієць Томмазо, названий Мазаччо, показав своїм довершеним творінням, що ті, кого надихала не природа, учителями учителів, працювали даремно».

У 1428 році Мазаччо поїхав до Риму і незабаром звідти прийшла новина про його смерть. Йому тоді щойно виповнилось 27 років.

5 8 9 7 10 3

РОМАНІВ ЩО ВАРТО ПРОЧИТАТИ

1 2 4

- 1 Жан-Поль Сартр – «Нудота»
- 2 Альберт Камю – «Щаслива смерть»
- 3 Федір Достоєвський – «Записки з підпілля»
- 4 Альберто Моравія – «Нудьга»
- 5 Райнер Марія Рільке – «Записки Мальте Лаурідса Брігге»
- 6 Еріх Фромм – «Втеча від свободи»
- 7 Лев Толстой – «Про безумство»
- 8 Сімона де Бовуар – «Мандарини»
- 9 Філіп Дік – «Затьмарення»
- 10 Серен К'єркегор – «Щоденник звабника»

Я не можу дати універсальної формули успіху.

Проте, я можу дати формулу провалу: спробуй всіх задовільнити.

Герберт Баярт Свол

		5	3					
8								2
	7			1		5		
4					5	3		
	1			7				6
		3	2				8	
	6		5					9
		4						3
					9	7		

СУДОКУ

8								
		3	6					
	7			9		2		
	5				7			
				4	5	7		
			1				3	
		1					6	8
		8	5				1	
	9					4		

Клітини ігрового поля необхідно заповнити числами від 1 до 9. У кожній лінії по вертикалі і по горизонталі не повинно бути повторних цифр. Також вони не можуть повторюватися і в малих квадратах (3x3 клітини)